

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Салимов Аслиддин Иномчонович дар мавзуи “Идеяи баробарии иҷтимоӣ дар фалсафаи бостонӣ ба асримиёнагии тоҷик” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа, аз рӯйи ихтисоси 09.00.03 – таърихи фалсафа.

Масъалаи баробарии иҷтимоӣ ва адолати иҷтимоӣ яке аз муҳимтарин мавзӯҳо дар ҳамаи даври замон буда, ҳанӯз аз бомдоди шаклгирии ҷомеаи башарӣ он дар шакли арзишҳои ахлоқӣ ба миён омада, минбаъд бо ташаккулёбии ҷомеаи инсонӣ шарҳу баррасиаш густурда гардидааст. Идеяи баробарии инсонҳо пеш аз ҳама аз вучуди инсон ба ҳайси як мавҷуди хорикуллодаи дорои хираду шуур маншаъ мегирад. Вақте ба таърихи рушди тафаккури башарӣ назар меафканем, ба чунин натиҷа мерасем, ки дар ҳар даврае масъалаи баробарии инсонҳо ё ҳамчун мавзуи сиёсӣ ё ба ҳайси мавзуи иҷтимоӣ ё ба ҳайси мавзуи ахлоқӣ мавриди баррасӣ қарор мегирад. Ҳамин аст, ки ин масъаларо ҳанӯз аз аҳди бостон дар дидгоҳ, ақоид ва фалсафаи мардуми Шарқ, баҳусус гузаштагони халқи тоҷик метавон мушоҳида намуд. Ҳанӯз аз даврони маздакия, монавия, ин масъала дар меҳвари андешаи мардуми мо қарор гирифта буд. Агар ба таърихи куҳантари он назар афканем, сарчашмаҳои он ба даврони Ҷамшеди пешдодӣ ва Куруши Кабиру Коваи оҳангар мерасад. Қобили зикр аст, ки ин масъала баъдан дар дигар ҷараёнҳои фалсафии ғарбию шарқӣ бо мафҳум ва назарияҳои гуманизм, либерализм, сотсиализм, коммунизм, феминизм, индивидуализм, интернационализм ва ҳамчунин раванду ҷараёнҳои инқилобҳои гуногуни таърихӣ сиёсӣ, ки сабаби дигар шудани сохтори иҷтимоии башарӣ гардидаанд маҳз аз ҳамин идеяҳо маншаъ мегирад.

Мавзуи мавриди пажӯҳиш қарор додаи диссертант вобаста аз муқаддимоти боло дорои аҳамияти муҳими назариявӣ амалӣ буда, он ба воситаи масъалагӯзорӣ ва таҳқиқ собит менамояд, ки мутафаккирони тоҷик аз даврони бостонӣ масъалаи ҷомеаи баробар, озод, адолатхоҳона ва тибқи талаботи ахлоқӣ зиндагӣ намуданро ҳанӯз дар давраи ба миён омадани

афкори зардуштия ҳамчун мафҳуми чамъияти адолатхоҳ дар худ инъикос намуда буданд. Баъдан ин мавзӯ дар таълимоти Маздаку Форобӣ ва Абдурахмони Қомӣ мавриди баррасӣ қарор гирифта, онро исмоилиён ва Носири Хисрав низ дар шакли принципҳои ахлоқӣ ташаккул додаанд.

Унвонҷӯ бо риояи суннати рисолаанигорӣ дар муқаддима аҳаммияти мавзӯи таҳқиқ, дараҷаи омӯзиши мавзӯ, мақсади таҳқиқ, вазифаҳои таҳқиқ, методҳои таҳқиқ, наwgониҳои илмии диссертатсия, аҳаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ, объекти таҳқиқ, предмети таҳқиқ, саҳми шахсии муҳаққиқ дар таълифи диссертатсия, нуқтаҳои асосии диссертатсия, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд ва коркарди амалии натиҷаҳои диссертатсия барин масъалаҳоро баён кардааст.

Муаллиф дар заминаи маводи фаровон ҷанбаҳои муҳим ва пурарзиши мавзӯи диссертатсияро, ки аз муқаддима, тафсифи умуии таҳқиқот, ду боби иборат аз шаш зерфаъл, мавриди баррасӣ қарор додааст.

Дар хулоса натиҷаҳои аз таҳқиқ бадастомада чамъбааст карда шудаанд. Бояд гуфт, ки натиҷагириҳои муаллиф илмӣ ва мантиқӣ буда, аз сатҳи хуби дониши фалсафӣ ва тафаккури таҳлилии ӯ гувоҳӣ медиҳанд.

Унвонҷӯ вобаста ба мавзӯи мавриди таҳқиқ дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандае, ки ҚОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ намудааст, 5 мақола ба ҷоп расонидааст.

Мақолаҳои нашрнамудаи диссертант мазмуни диссертатсияро пурра инъикос менамоянд. Матни тоҷикии автореферати диссертатсия бо тарҷумаи русии он комилан мувофиқат менамояд.

Дар автореферати диссертатсияи дар баробари дастовардҳо баъзе камбудиву нуқсонҳо ба мушоҳида мерасанд, аз ҷумла:

1. Ба андешаи мо, хуб мебуд агар унвонҷӯ сарчашмаи масъали адолату баробариро дар афкору андешаи мардуми эронитабор аз

даврони қабл аз таърих ва устуро ҳустуҷӯ намуда, ҳиҳати арзёбии он ба “Шоҳнома” муруҷиат мекард.

2. Андешаи адолату баробарӣ, дар даврони Ҳахоманишиён, баҳусус Куруши Бузургро паҷуҳиш намудан аз манфиат ҳолӣ набуда, умедворем паҷуҳишгар дар таҳқиқоти минбаъдаи ҳеш ба ин ду масъалаи болозикр тавачҷуҳ хоҳад намуд.

3. Дар фишурдаи диссертатсия баъзе ғалатҳои тахникӣ, имлоӣ ва услубӣ ба мушоҳида мерасанд.

Нуқсонҳои ишорашуда ислоҳпазиранд ва ба муҳтавои кор ҳалали ҳиддӣ ворид намесозанд, бинобар ин, бо эътимоди комил метавон гуфт, ки фишурдаи диссертатсияи Салимов Аслиддин Иномҷонович дар мавзӯи “Идеяи баробарии иҷтимоӣ дар фалсафаи бостонӣ ба асримиёнагии тоҷик” ба талаботи Комиссияи Олии Аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон пурра ҷавобгӯ буда, муаллифи он ба гирифтани дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа, аз рӯйи ихтисоси 09.00.03 – таърихи фалсафа сазовор мебошад.

Муқарриз:

номзади илми фалсафа, и.в. дотсенти
кафедраи фанҳои гуманитарии
Донишгоҳи тахнологии Тоҷикистон

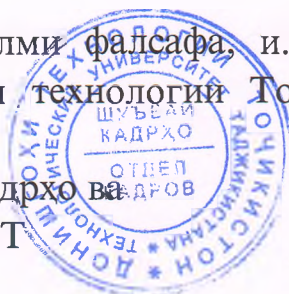
Ҷураев Р.З.

Маълумот барои иртибот:

Суроғани корӣ: 734055 Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе,
к. Н. Қарабоев – 63/3
Тел: +992(37) 931131864 моб.
E-mail: radjab_rstu1965@mail.ru
07.10.2023

Имзои номзади илми фалсафа, и.в. дотсенти кафедраи фанҳои гуманитарии Донишгоҳи тахнологии Тоҷикистон, Ҷураев Р.З. тасдиқ мекунам.

Мудири шӯбаи кадрҳои
корҳои махсуси ДТТ

Бухориёв Н.А.